

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Sa/85/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7020200904
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tamara Sklenárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7020200904.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, sudkyňa JUDr. Tamara Sklenárová, v právnej veci žalobcu: maloletý D. W., Q.. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX X. XXX, zastúpený poručníčkou: Z. W., nar.: XX. XX. XXXX, U. F. XX, XXX XX Q. Y., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor pomoci v hmotnej núdzi a štátnych sociálnych dávok, so sídlom 812 68 Bratislava, Špitálska 8, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného zo dňa 03. 11. 2020, č. UPS/US1/SSVOPHNSSD1/SOC/2020/12286 LM (opakovaný príspevok dieťaťu zverenému do náhradnej starostlivosti) a č. UPS/US1/SSVOPHNSSD1/SOC/2020/12285 LM (jednorazový príspevok pri zverení do náhradnej starostlivosti), takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Účastníkom právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozhodnutím zo dňa 03. 11. 2020 č. UPS/US1/SSVOPHNSSD1/SOC/2020/12286 LM žalovaný podľa § 59 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len Správny poriadok), zamietol odvolanie maloletého D. W., nar. XX. XX. XXXX, podané v zastúpení poručníčky Z. W. a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava, odboru sociálnych vecí a rodiny zo dňa 04. 09. 2020, č. RV1/OHNNVaŠSD/SOC/2020/38044-4, ktorým správny orgán prvého stupňa nevyhovel žiadosti o opakovaný príspevok dieťaťu zverenému do náhradnej starostlivosti a nárok na opakovaný príspevok dieťaťu zverenému do náhradnej starostlivosti, maloletému D. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX X. XXX, v zastúpení Z. W., Q.. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX F. XX, nepriznal z dôvodu nesplnenia podmienky nároku podľa § 5 ods. 2 zákona č. 627/2005 Z. z. o príspevkoch na podporu náhradnej starostlivosti o dieťa v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o príspevkoch).

2. Z odôvodnenia v bode 1 rozsudku citovaného rozhodnutia žalovaného vyplýva, že dňa 25. 08. 2020 podal maloletý D. W. ako oprávnená osoba v zastúpení Z. W. ako náhradného rodiča žiadosť o opakovaný príspevok dieťaťu zverenému do náhradnej starostlivosti (ďalej iba opakovaný príspevok), ku ktorej bol predložený rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 23. 06. 2020, č. k. 7P/82/2020-40, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12. 08. 2020, ktorým bola maloletému D. W. za poručníčku ustanovená Z. W., ktorá je oprávnená a povinná zabezpečovať starostlivosť o maloletého v rovnakom rozsahu, v akom ju zabezpečujú rodičia s právom maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Správny orgán prvého stupňa tejto žiadosti nevyhovel a nárok naň jej nepriznal z dôvodu, že nie je splnená zákonná podmienka nároku v zmysle ustanovenia § 5 ods. 2 zákona o príspevkoch. Oprávnená osoba v zastúpení náhradného rodiča v zákonnej lehote podala proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, v ktorom vyslovila nesúhlas s rozhodnutím vzhľadom na to, že vnuka maloletého D. W. si vzala do poručníctva a na okresnom súde jej bolo povedané, že v tejto súvislosti má aj nárok na štátne dávky. Preto požiadala o prehodnotenie jej žiadosti v odvolacom konaní. Žalovaný citujúc ustanovenie § 1 ods. 1, ods. 2 písm.

c), § 5 ods. 2 zákona o príspevkoch, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v odvolacom konaní, konštatoval, že prvostupňový správny orgán v danom prípade postupoval v zmysle príslušných platných právnych predpisov. Uviedol, že z dikcie § 1 ods. 1 zákona o príspevkoch vyplýva, že tento zákon upravuje poskytovanie príspevkov, ktorými štát podporuje náhradnú starostlivosť o dieťa, ako sociálnych dávok, ak náhradnú starostlivosť o dieťa vykonáva osobne na základe rozhodnutia súdu iná fyzická osoba ako rodič v zmysle § 45, § 48 a § 56 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej iba zákon rodine). V danom prípade žalobcovi bola za poručníčku ustanovená Z. W., avšak z ustanovenia § 1 ods. 2 písm. c) citovaného zákona zároveň vyplýva, že náhradnou starostlivosťou o dieťa je podľa tohto zákona poručníctvo, ak sa poručník osobne stará o dieťa, čo však neplatí, ak sa poručník stará o dieťa, ktorého rodičia nie sú plnoletí. K námietkam oprávnenej osoby uviedol, že zákon o príspevkoch v § 3 zákona o príspevkoch explicitne ustanovuje zákonné podmienky, ktoré musia byť splnené, aby jej platiteľ mohol priznať nárok na príspevok a na jeho výplatu. V danom prípade maloleté dieťa bolo zverené do formy náhradnej starostlivosti, ktorú ustanovuje § 1 ods. 2 písm. c) zákona o príspevkoch, avšak tomuto v zastúpení náhradného rodiča nárok na opakovaný príspevok nevznikol, lebo jeho matka M. X., nie je plnoletá. Vychádzajúc z uvedeného nevzhliadol žiadny dôvod na zmenu alebo zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia.

3. Rozhodnutím zo dňa 03. 11. 2020, č. UPS/US1/SSVOPHNSSD1/SOC/2020/12285 LM, žalovaný podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku, zamietol odvolanie maloletého D. W., nar. XX. XX. XXXX, podané v zastúpení poručníčky Z. W. a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava, odboru sociálnych vecí a rodiny zo dňa 04. 09. 2020, č. RV1/OHNNVaŠSD/SOC/2020/38043-5, ktorým správny orgán prvého stupňa nevyhovel žiadosti o jednorazový príspevok pri zverení do náhradnej starostlivosti určený na podporu zabezpečenia základného osobného vybavenia dieťaťa D. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX X. XXX v zastúpení Z. W., Q.. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX F. XX a nárok na jednorazový príspevok pri zverení do náhradnej starostlivosti nepriznal z dôvodu nesplnenia podmienky nároku podľa § 3 ods. 2 písm. a) zákona o príspevkoch.

4. Z odôvodnenia v bode 3 rozsudku citovaného rozhodnutia žalovaného vyplýva, že dňa 25. 08. 2020 podal maloletý D. W. ako oprávnená osoba v zastúpení Z. W. ako náhradného rodiča žiadosť o jednorazový príspevok pri zverení do náhradnej starostlivosti (ďalej iba jednorazový príspevok), ku ktorej bol predložený rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 23. 06. 2020, č. k. 7P/82/2020-40, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12. 08. 2020, ktorým bola maloletému D. W. za poručníčku ustanovená Z. W., ktorá je oprávnená a povinná zabezpečovať starostlivosť o maloletého v rovnakom rozsahu, v akom ju zabezpečujú rodičia s právom maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Správny orgán prvého stupňa tejto žiadosti nevyhovel a nárok naň jej nepriznal z dôvodu, že nie je splnená zákonná podmienka nároku v zmysle ustanovenia § 3 ods. 2 písm. a) zákona o príspevkoch. Oprávnená osoba v zastúpení náhradného rodiča v zákonnej lehote podala proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, v ktorom vyslovila nesúhlas s rozhodnutím vzhľadom na to, že vnuka maloletého D. W. si vzala do poručníctva a na okresnom súde jej bolo povedané, že v tejto súvislosti má aj nárok na štátne dávky. Preto požiadala o prehodnotenie jej žiadosti v odvolacom konaní. V odvolaní zároveň uviedla, že otcovstvo k dieťaťu podpísal opatrovník N. W., manžel náhradného rodiča N. W.. Žalovaný citujúc ustanovenie § 1 ods. 1, ods. 2 písm. c), § 3 ods. 2 písm. a) zákona o príspevkoch, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v odvolacom konaní, konštatoval, že prvostupňový správny orgán v danom prípade postupoval v zmysle príslušných platných právnych predpisov. Uviedol, že z dikcie § 1 ods. 1 zákona o príspevkoch vyplýva, že tento zákon upravuje poskytovanie príspevkov, ktorými štát podporuje náhradnú starostlivosť o dieťa, ako sociálnych dávok, ak náhradnú starostlivosť o dieťa vykonáva osobne na základe rozhodnutia súdu iná fyzická osoba ako rodič v zmysle § 45, § 48 a § 56 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej iba zákon rodine). V danom prípade žalobcovi bola za poručníčku ustanovená Z. W., avšak z ustanovenia § 1 ods. 2 písm. c) citovaného zákona zároveň vyplýva, že náhradnou starostlivosťou o dieťa je podľa tohto zákona poručníctvo, ak sa poručník osobne stará o dieťa, čo však neplatí, ak sa poručník stará o dieťa, ktorého rodičia nie sú plnoletí. K námietkam oprávnenej osoby uviedol, že zákon o príspevkoch v § 3 zákona o príspevkoch explicitne ustanovuje zákonné podmienky, ktoré musia byť splnené, aby jej platiteľ mohol priznať nárok na príspevok a na jeho výplatu. V danom prípade maloleté dieťa bolo zverené do formy náhradnej starostlivosti, ktorú ustanovuje § 1 ods. 2 písm. c) zákona o príspevkoch, avšak tomuto v zastúpení náhradného rodiča nárok na opakovaný príspevok nevznikol, lebo jeho matka M. X., nie je plnoletá. Vychádzajúc z uvedeného nevzhliadol žiadny dôvod na zmenu alebo zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia.

5. Včas podanou správnu žalobou zo dňa 18. 11. 2020 sa žalobca v zastúpení náhradného rodiča Z. W. domáhal preskúmania zákonnosti oboch napadnutých rozhodnutí žalovaného a zjednanía nápravy. Uviedol, že nesúhlasí s uvedenými rozhodnutiami predovšetkým z toho dôvodu, že menovaná ako náhradný rodič si vzala vnuka, maloletého D. W. do poručníctva, pretože jeho matka sa ho zriekla, čím súhlasila s tým, aby ho vychovala, lebo ona ho nemala z čoho vychovať. Nesúhlasil s dôvodom, pre ktorý boli zamietnuté jeho žiadosti o opakovaný i jednorazový príspevok. Ako prílohu k žalobe okrem napadnutých rozhodnutí pripojila aj rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 23. 06. 2020, č. k. 7P/82/2020-48, právoplatný dňa 12. 08. 2020, ktorým ju okresný súd ustanovil maloletému D. W., nar.: XX. XX. XXXX, za opatrovníčku s tým, že bude oprávnená a povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého D. W. v rozsahu v akom ju zabezpečujú rodičia, a bude mať aj právo maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. V tejto súvislosti poukázala na skutočnosť, že na okresnom súde jej bolo povedané, že v tejto súvislosti má aj nárok na štátne dávky. Na základe vyššie uvedených skutočností žalobkyňa žiadala, aby správny súd napadnuté rozhodnutia žalovaného zrušil v celom rozsahu a vec mu vrátil na nové konanie s tým, že vyhovie jej žiadosti o opakovaný a jednorazový príspevok pri zverení maloletého dieťaťa D. W. do náhradnej starostlivosti v zmysle príslušných ustanovení zákona o príspevkoch.

6. V písomnom vyjadrení k správnej žalobe zo dňa 19. 03. 2021, doručenom elektronicky Krajskému súdu v Košiciach dňa 19. 03. 2021, žalovaný navrhol, aby správny súd žalobu žalobkyne zo dňa 18. 11. 2020 ako nedôvodnú zamietol zo skutkových aj právnych dôvodov, obsiahnutých v napadnutých rozhodnutiach žalovanej i správneho orgánu prvého stupňa, ktorú argumentáciu vo vzťahu k jednotlivým rozhodnutiam zopakoval, s tým, že žaloba žalobkyne opodstatnená nie je. Konštatoval, že správny orgán prvého stupňa pri vydávaní jednotlivých rozhodnutí vychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a z platnej právnej úpravy, a dbal na to, aby postup správnych orgánov bol v súlade so základnými pravidlami správneho konania. Zastáva názor, že napadnuté rozhodnutia dostatočne a zrozumiteľne odôvodnil a dostatočne sa vyjadril aj ku všetkým jej námietkam, uvedeným v odvolaní. Pri posudzovaní nárokov na príspevky žalobcu nepochybil, postupoval správne a v intenciách všeobecne záväzných právnych predpisov. Preto dôvody uvedené žalobkyňou v jej správnej žalobe zo dňa 18. 11. 2020 nemajú žiadny vplyv na zrušenie napadnutých rozhodnutí.

7. V replike zo dňa 29. 03. 2021, doručenej správne súdu dňa 01. 04. 2021, poručníčka v zastúpení žalobcu opakovane zotrvala na podanej žalobe v celom rozsahu majúc za to, že požadované príspevky oprávnenej osobe patria. Uviedla, že poručníctvo je to isté ako náhradná starostlivosť, pričom od správneho orgánu prvého stupňa obdržala list, že jej štátne príspevky patria a že sa jej úrad ospravedlňuje a rozhodnutia opravuje v jej prospech. Poukázala aj na to, že príslušným úradom práce jej od právoplatnosti rozsudku, ktorým bola maloletému žalobcovi ustanovená za poručníčku, nebol vyplatený ani rodičovský príspevok a rodinné prídavky, ktoré jej majú byť doplatené. Ako prílohu pripojila list žalovaného zo dňa 04. 03. 2021, označený ako oprava zrejmej nesprávnosti, na ktorý sa odvolávala.

8. V duplike zo dňa 03. 05. 2021 žalovaný zotrval na svojej argumentácii, obsiahnutej v napadnutých rozhodnutiach. K prílohe repliky - listu žalovaného zo dňa 04. 03. 2021 uviedol, že tento list sa týkal opravy zrejmej nesprávnosti v čísle rozhodnutia žalovaného vo veci jednorazového príspevku, o ktorej žalobcu v zastúpení poručníčky upovedomil.

9. Správny súd v konaní podľa § 177 a nasl. SSP, po preskúmaní napadnutých rozhodnutí a oboznámení sa s administratívnymi spismi žalovaného i správneho orgánu prvého stupňa dospel k záveru, že správna žaloba žalobkyne zo dňa 18. 11. 2020 dôvodná nie je.

10. Z administratívnych spisov žalovaného i správneho orgánu prvého stupňa súd zistil, že žiadosťami zo dňa 18. 08. 2020, doručenými Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava, odboru sociálnych vecí a rodiny dňa 25. 08. 2020, si oprávnená osoba maloletý D. W., Q.. XX. XX. XXXX, U. X. XXX v zastúpení náhradného rodiča Z. W., Q.. XX. XX. XXXX, U. F. XX, uplatnil nárok na opakovaný príspevok dieťaťu zverenému do náhradnej starostlivosti a jednorazový príspevok pri zverení do náhradnej starostlivosti. Ich prílohou bol rodný list maloletého žalobcu, z ktorého vyplýva, že tento sa narodil XX. XX. XXXX T. N. a jeho rodičmi sú N. W., Q.. XX. XX. XXXX a M. X., Q.. XX. XX. XXXX, ako aj rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 23. 06. 2020, č.k. 7P/82/2020-48, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12. 08. 2020, z ktorého vyplýva, že okresný súd ustanovil maloletému D. W., Q.. XX. XX. XXXX, za poručníka Z. W. (starú matku), nar. XX. XX. XXXX, U. F. XX s tým, že táto je oprávnená a povinná zabezpečovať osobnú

starostlivosť o maloletého D. W. v rozsahu, v akom ju zabezpečujú rodičia a bude mať právo maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Menovaná bola ustanovená za poručníčku maloletého žalobcu z dôvodu, že matka svoje dieťa po týždni opustila, resp. ponechala ho v starostlivosti jeho poručníčky, o toto nemala záujem sa starať a nemala pre to vytvorené ani vhodné podmienky a predpoklady, bola maloletá, žila v nevyhovujúcich podmienkach u svojej matky, nemala ukončené ani základné vzdelanie. Otec žalobcu bol obmedzený v spôsobilosti na právne úkony a tiež potreboval starostlivosť zo strany svojich rodičov, pričom matka ho opatrovala otec bol ustanovený za opatrovníka. Poručníčka sa o dieťa starala a mala vytvorené všetky podmienky a predpoklady na to, aby sa o dieťa starala naďalej a dieťa zastupovala, na rozdiel od rodičov.

11. Po vyhodnotení zadovážených podkladov vydal správny orgán prvého stupňa dňa 04. 09. 2020 rozhodnutia tak, ako boli špecifikované v bodoch 1 a 3 odôvodnenia rozsudku, ktorými predmetným žiadosťami oprávnenej osoby - maloletého žalobcu nevyhoveli.

12. O odvolaniach žalobcu zo dňa 14. 09. 2020, podaných proti jednotlivým rozhodnutiam jeho poručníčkou, ktorých obsah je totožný a korešponduje s obsahom podanej žaloby, rozhodol žalovaný napadnutými, v bodoch 1 a 3 špecifikovanými rozhodnutiami.

13. Súčasťou obsahu administratívneho spisu žalovaného, týkajúceho sa jednorazového príspevku, je aj list žalovaného zo dňa 04. 03. 2021, adresovaný maloletému žalobcovi v zastúpení jeho poručníčky, označený ako oprava zrejmej nesprávnosti, z obsahu ktorého vyplýva, že tento správny orgán opravil zrejmu nesprávnosť v písomnom vyhotovení rozhodnutia zo dňa 03. 11. 2020, spočívajúcu v nesprávnom označení čísla rozhodnutia, ktoré má správne znieť: UPS/US1/SSVOPHNSSD1/SOC/2020/12285 LM, namiesto nesprávneho č. UPS/US1/SSVOPHNSSD1/SOC/2020/12286 LM, o čom žalobcu v zastúpení poručníčky uvedeným listom upovedomil.

14. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 627/2005 Z. z. o príspevkoch na podporu náhradnej starostlivosti o dieťa v znení neskorších predpisov, tento zákon upravuje poskytovanie príspevkov, ktorými štát podporuje náhradnú starostlivosť o dieťa (ďalej len „príspevok“), ako sociálnych dávok, ak náhradnú starostlivosť o dieťa vykonáva osobne na základe rozhodnutia súdu iná fyzická osoba ako rodič.

15. Podľa § 1 ods. 2 písm. c) citovaného zákona poručníctvo je, ak sa poručník osobne stará o dieťa; to neplatí, ak sa poručník osobne stará o dieťa, ktorého rodičia nie sú plnoletí.

16. Podľa § 2 citovaného zákona príspevky sú:

- a) jednorazový príspevok dieťaťu pri jeho zverení do náhradnej starostlivosti (ďalej len „jednorazový príspevok pri zverení do náhradnej starostlivosti“),
- b) jednorazový príspevok dieťaťu pri zániku náhradnej starostlivosti (ďalej len „jednorazový príspevok pri zániku náhradnej starostlivosti“),
- c) opakovaný príspevok dieťaťu zverenému do náhradnej starostlivosti (ďalej len „opakovaný príspevok dieťaťu“),
- d) opakovaný príspevok náhradnému rodičovi,
- e) osobitný opakovaný príspevok náhradnému rodičovi.

17. Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona jednorazový príspevok pri zverení do náhradnej starostlivosti je určený na podporu zabezpečenia základného osobného vybavenia dieťaťa, najmä na zabezpečenie jeho ošatenia, obuvi, hygienických potrieb, nevyhnutného nábytku a iných vecí na uspokojenie potrieb dieťaťa.

18. Podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia nárok na jednorazový príspevok pri zverení do náhradnej starostlivosti má dieťa:

- a) ktoré je zverené do náhradnej starostlivosti podľa § 1 ods. 2 písm. a) až c) na základe rozhodnutia súdu,
- b) ktorého náhradný rodič sa začal oň osobne starať a
- c) ktoré ku dňu zverenia do náhradnej starostlivosti je v ústavnej starostlivosti alebo v ochrannnej výchove.

19. Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona opakovaný príspevok dieťaťu je určený na podporu uspokojovania potrieb dieťaťa, najmä na úhradu nákladov na výživu, výchovu, vzdelávanie a bývanie dieťaťa.

20. Podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia nárok na opakovaný príspevok dieťaťu má nezaopatrené dieťa zverené do náhradnej starostlivosti podľa § 1 ods. 2 písm. a) až d) rozhodnutím súdu a plnoleté nezaopatrené dieťa, ktoré do dosiahnutia plnoletosti bolo zverené do náhradnej starostlivosti podľa § 1 ods. 2 a žije v domácnosti s fyzickou osobou, ktorá do dosiahnutia jeho plnoletosti bola jeho náhradným rodičom, ak nezaopatrené dieťa:

a) nemá príjem podľa odseku 4 alebo

b) má príjem podľa odseku 4 nižší, ako je suma opakovaného príspevku dieťaťu podľa odseku 3 písm. a)

21. Správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne) prekračuje jej zverené právomoci a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších čŕt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi.

22. Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 1, 2 Správneho poriadku). Rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti (§ 46 Správneho poriadku). V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku).

23. Správny súd preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutia žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa a tiež konania, ktoré ich vydaniu predchádzali nielen v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, ale aj nad rozsah žalobných bodov, keďže sa jedná o správnu žalobu v sociálnych veciach fyzickej osoby, kedy správny súd nie je viazaný žalobnými bodmi v zmysle § 203 ods. 2 SSP a § 134 ods. 2 písm. d) SSP a vychádzajúc zo skutkového stavu v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia (§ 135 ods. 1 SSP) dospel k záveru, že oba správne orgány postupovali v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami zákona o príspevkoch a Správneho poriadku a zároveň neporušili žiadny z princípov právneho štátu. Použitú právnú normu interpretovali v súlade so zmyslom a účelom zákona. Podľa názoru správneho súdu v administratívnych konaniach bol dostatočne zistený skutkový stav veci a z neho bol vyvodенý aj správny právny záver, s ktorým sa súd stotožňuje. Rozhodnutia zodpovedajú zákonu aj po formálnej stránke. Žalovaný sa dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými námietkami vznesenými žalobcom v podaných odvolaniach, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutých rozhodnutí, a to citáciou dotknutých právnych noriem, ako aj ich logickým výkladom a správnym aplikovaním na prejednávany prípad.

24. Na základe dokazovania vykonaného v správnom konaní dospel správny súd k záveru, že v danom prípade síce maloletému dieťaťu D. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XXX, bola za poručníčku rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 23. 06. 2020, č. k. 7P/82/2020-40, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12. 08. 2020, podľa § 56 zákona o rodine ustanovená Z. W., Q.. XX. XX. XXXX, U. F. XX (stará matka), avšak túto v zmysle § 1 ods. 2 písm. c) zákona o príspevkoch, nie je možné považovať za poručníčku pre účely nároku na jednorazový, resp. opakovaný príspevok podľa zákona o príspevkoch, pretože vychádzajúc z § 1 ods. 2 písm. c) citovaného zákona, vety za bodkočiarkou, poručníctvom na

uvedený účel nie je, ak sa poručník osobne stará o dieťa, ktorého rodičia nie sú plnoletí. Z vykonaných dôkazov nepochybne vyplýva, že matka maloletého žalobcu v čase posudzovania predmetných nárokov plnoletá nebola, čo má za následok nepriznanie požadovaných príspevkov podľa citovaného zákona o príspevkoch.

25. Správny súd zväžil všetky uvedené skutočnosti a na ich základe, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, bez nariadenia pojednávania, za splnenia podmienok stanovených v § 107 SSP v spojení s § 137 ods. 4 SSP, podľa § 190 SSP správnu žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

26. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 SSP, v zmysle ktorých účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobkyňa nemala v konaní úspech celkom ani sčasti a žalovanej voči žalobkyni nevznikli také dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobkyne spravodlivo požadovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote do jedného mesiaca odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správne mu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť:

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne mu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa ustanovenia § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že :

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v ustanovení § 440 ods. 1 písm. g) až i) Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak:

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c) a d) (v sociálnych veciach a veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci. (§ 449 ods. 1, 2 SSP).